
POKRZEPCZONY (2) *part pract pass pf*

Oba o oraz e jasne.

sg m N pokrzepczony (1). ◇ n N pokrzepczon(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wzmocniony fizycznie, przywrócony do sił (2) : Validus ex morbo, Dobrze pokrzepczony á zaś wyzdrowiały z choroby. Mącz 474b.

Wyrażenia: »pokrzepczony z choroby« (1): Confirmata valetudo a morbo, Pokrzepczone zdrowie z choroby. Mącz 231d.

»pokrzepczone zdrowie« (1): Mącz 231d cf »pokrzepczony z choroby«.

Synonimy: oczerstwiony, otrzeźwiony, pokrżeźwiony, posilony, wzmocniony.

*Cf **POKRZEPCZYĆ***

LWil